Eva Bengtsson

LIV PEACE PLEASE

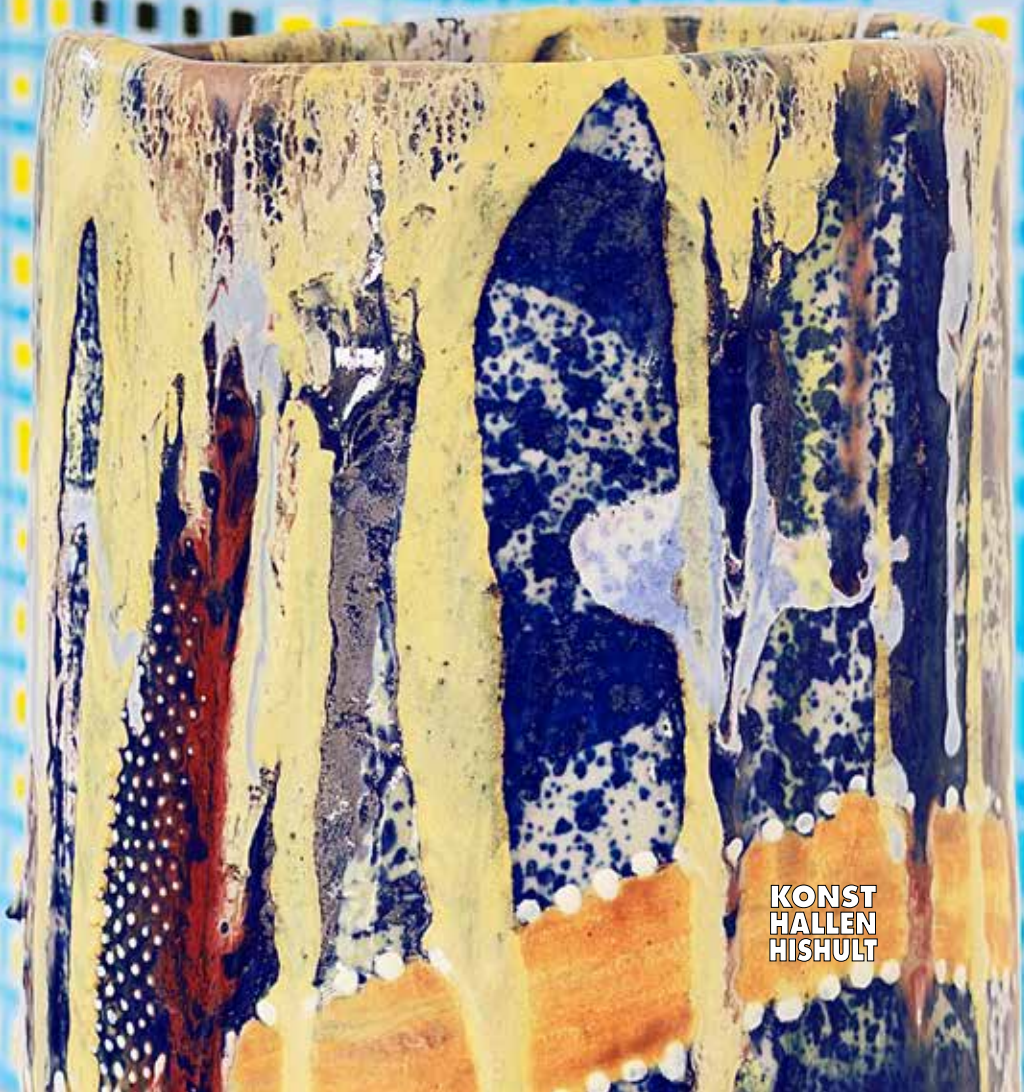

KONST
HALLEN
HISHULT

YE
LIV
Eva
Bengtsson
LIV PEACE PLEASE
27 JUNI -
16 AUG
2026
KONST
HALLEN
HISHULT
www.hishult.com

LIV
PEACE
PLEASE

Återigen sitter jag och skriver en katalogtext till min utställning på Konsthallen Hishult. Det är fem år sedan sist. Fem år går fort.
Utställningen handlar om LIV PEACE och PLEASE.
LIV som innefattar det mesta.
PEACE är en önskan.
PLEASE är en vädjan.
Jo, det är liv omkring mej. Min Plats är stillsam, någon sa sakral, en annan att det är en lugn vacker plats. Men det myllrar av liv och växtkraft i det lilla. Speciellt denna årstiden. Det växer, det frodas, blomningarna avlöser varandra. Fåglarna har ungar och jag följer dem. Det är ömsint och samtidigt brutalt. Jag räddar en blåmesunge som hamnat på kökstrappan.
Kråkorna som underhållit mej så gör mej bestört. De matar sin glupska avkomma med en strandskateunge.
LIV och DÖD.
Tre kaninungar hoppar till synes lyckliga omkring. Rådjur äter i trädgården. En ekorre hälsar på och räven kom förbi.
Vädret lever också ett LIV.
Havet är nära och det blåser för det mesta.

Till vardags lever jag med mina rutiner. Tar en skön promenad efter frukosten. Min hund YOKO och jag vandrar runt på stränderna och går över bergen. Hejar och pratar med andra längst vägen. Efter en kopp kaffe är det raka spåret ut till verkstan. Där tillbringar jag resten av dagen och kvällen med paus för mat och ytterligare en promenad.
Radion är alltid på. Jag följer världsläget och debatter eller lyssnar på musik. Aldrig tyst.
Följer vädrets och årstidernas växlingar.

Jag har lite svårt att sätta ord på mitt arbete. Det är intuitivt. Egentligen skulle jag kunna säga att jag tänker inte så mycket men det gör jag förstås. Det är mycket att förhålla sig till. Lera, glasyr, färger och bränningar lever sina liv.
En del problemlösning uppstår och jag får ibland kapitulera inför vad som är möjligt. Men vem har sagt att det ska vara enkelt. Ibland blir det konstigt. Jag undrar vad jag håller på med och blir orolig. Men när modeskaparen Alessandro Michele uttryckte att “konstigt är vackert” fick jag ny energi, bekräftelse och en ny blick.
Jag är också rädd för att upprepa mig. Men det gör jag hela tiden. Ord, teman och mönster återkommer. Det är hopplöst. Det kommer jag inte ifrån. Jag är jag. Det får jag också kapitulera inför.
Igår brände jag min sista bränning inför den här utställningen. Ugnen kallnar nu och jag får se resultatet om några dagar.

Jag hade velat avsluta den här serien av krukor och objekt med något lugnt och behagligt men när jag satte igång med målandet av den stora krukan blev den istället expressiv och mycket. Ibland blir det som det blir. Helt enkelt. Nu hoppas jag att den är bra när jag öppnar ugnen.
Jag har haft längre perioder när jag målat. Jag målar med äggoljetempera som jag gör själv och bygger upp ytorna med lager på lager. Tidsödande.
Målningarna känns lite textila. Det är inspirerande.
Jag tycker att det är kul att det lika gärna skulle kunna vara metervara eller tapeter. Eller en målning.
De skiljer sej ganska mycket från keramiken. Jag får skylla på att materialen och processerna är så olika. Keramiken genomgår en bränning som förändrar även strikta mönster och ytor. Reduktionsbränningen gör också att riktigt klara och starka färger inte kan uppnås.
Nu tittar YOKO intensivt och uppfordrande på mej. Jag har suttit stilla länge och hon vill att det skall hända något. Ska vi gå ut frågar jag och hon svarar YES.
David Hockney dog i veckan. En fantastisk konstnär.
På vägen ut från hans utställning i Paris stod det skrivet på väggen; Love Life. Det tycker jag är vackert.
Konstigt kan vara vackert och Love Life är vackert.

Eva Bengtsson
Frillesås den 15 juni 2026

SORRY, äggoljetempera på pannå, 125x64 cm

TURKOS METERVARA, äggoljetempera på pannå, 106x106 cm
BLÅGUL PEACE, 102 cm. BLÅGUL YES 102 cm

ROSA METERVARA, äggoljetempera på pannå, 106x106 cm
LIV PLEASE, 100 cm. LIV PEACE 100 cm

LIV, 102 cm
PEACE PLEASE, äggoljetempera på pannå, 125x64 cm

LIV
PEACE
PLEASE

Once again, I sit here writing a catalog text for my exhibition at Konsthallen Hishult. It has been five years since the last time.
Five years go by fast. The exhibition is about LIFE, PEACE, and PLEASE.
LIFE, which encompasses most things. PEACE is a wish. PLEASE is a plea.

Yes, there is life all around me. My Place is tranquil; someone called it sacred, another said it is a peaceful, beautiful place. But it teems with life and vitality in the small details. Especially this time of year.
It grows, it thrives, the blooms succeed one another.
The birds have chicks and I observe them. It is tender and brutal at the same time. I rescue a blue tit chick that ended up on the kitchen steps.
The crows that have entertained me so much dismay me. They feed their ravenous offspring with an oystercatcher chick.
LIFE and DEATH.
Three baby rabbits hop around, seemingly happy. Deer eat in the garden.
A squirrel drops by, and the fox came past.
The weather also lives a LIFE.
The sea is close by, and it is windy most of the time.

On a daily basis, I live by my routines. I take a nice walk after breakfast.
My dog YOKO and I wander around the beaches and walk across the rocks.
We greet and chat with others along the way. After a cup of coffee, it's straight out to the studio. There I spend the rest of the day and evening, with a break for food and another walk.
The radio is always on. I follow the global situation and debates, or listen to music.
Never silent.
Following the changes in the weather and the seasons.

I find it a bit difficult to put my work into words. It is intuitive. Actually, I could say that I don't think that much, but of course I do. It is a lot to relate to. Clay, glaze, colors, and firings live their own lives. Some problem-solving arises, and sometimes I have to surrender to what is possible. But who said it should be easy? Sometimes it gets weird. I wonder what I'm doing and get anxious. But when fashion designer Alessandro Michele expressed that "weird is beautiful," I got new energy, validation, and a new perspective. I am also afraid of repeating myself. But I do it all the time. Words, themes, and patterns recur. It's hopeless. I can't escape it. I am me. I have to surrender to that, too.

Yesterday, I did my final firing for this exhibition. The kiln is cooling down now, and I will see the result in a few days. I had wanted to finish this series of big pots and objects with something calm and pleasant, but when I started painting the large pot, it became expressive and intense instead. Sometimes it just turns out the way it turns out. Simply put. Now I hope it's good when I open the kiln.

I have had longer periods where I have been painting. I paint with egg oil tempera that I make myself, building up the surfaces layer by layer. Time-consuming. The paintings feel a bit textile. It is inspiring. I think it's fun that they could just as easily be fabric sold by the meter, or wallpaper. Or a painting. They differ quite a lot from the ceramics. I have to blame it on the materials and processes being so different. The ceramics go through a firing that alters even strict patterns and surfaces. The reduction firing also means that truly clear and bright colors cannot be achieved.

Now YOKO is looking at me intensely and demandingly. I have been sitting still for a long time, and she wants something to happen. Shall we go out? I ask, and she answers YES.
David Hockney died this week. A fantastic artist. On the way out of his exhibition in Paris, it was written on the wall: Love Life. I think that is beautiful. Weird can be beautiful, and Love Life is beautiful.

Eva Bengtsson
Frillesås den 15 juni 2026

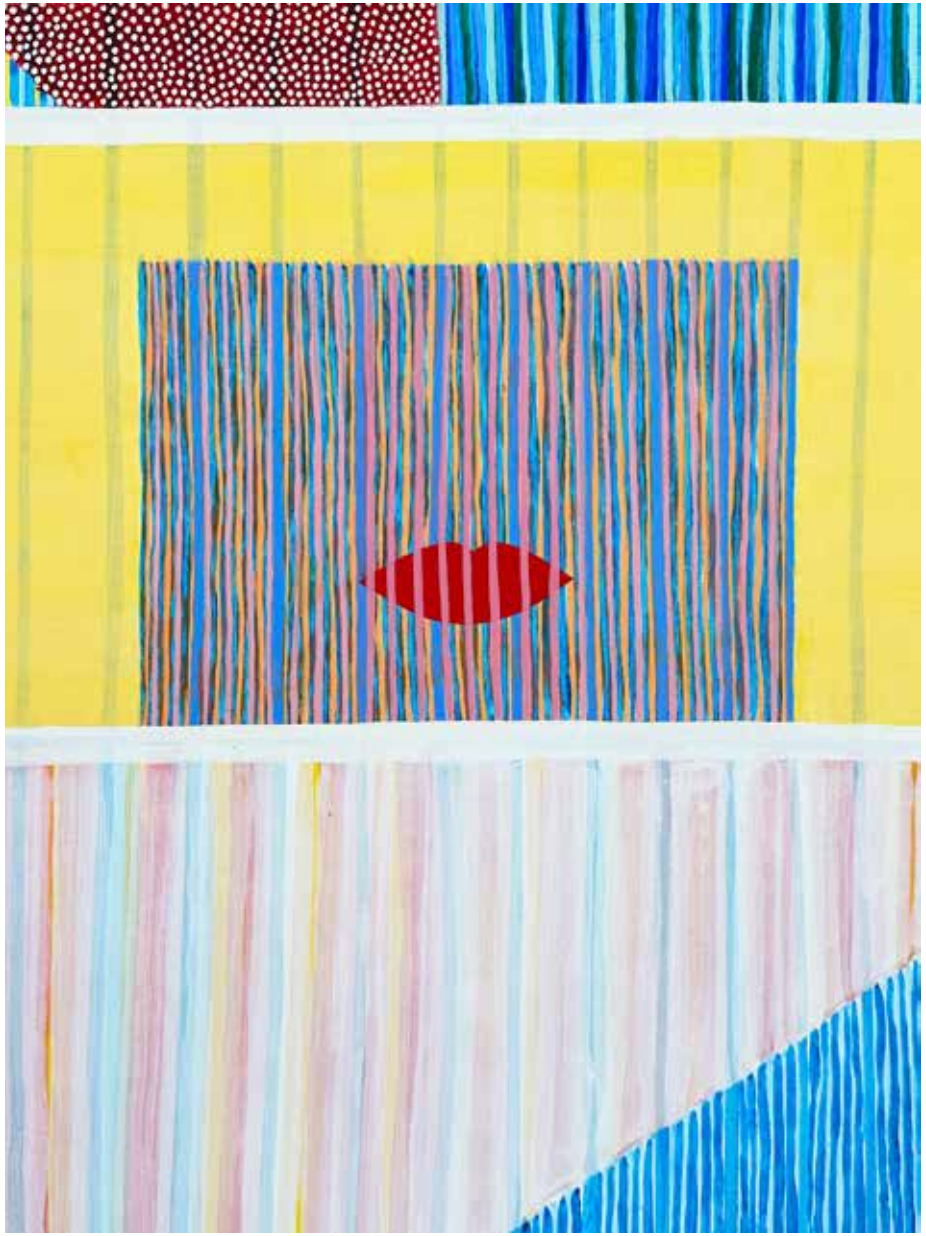

GRÖNA RÄNDER, 102 cm. GRÖNGUL YES, 101 cm
PEACE PLEASE, äggoljetempera på pannå, 125x64 cm

FIGURINLEK, h 18 cm.

GUL YES, liten, 39 cm. GUL YES, stor, 101 cm
BONING, äggoljetempera på pannå, 125x64 cm

Peace
Please

RAK FORM, 38-59 cm.

LIV
PEACE
PLEASE

Wieder einmal sitze ich hier und schreibe einen Katalogtext für meine Ausstellung in der Konsthallen Hishult. Es ist fünf Jahre her seit dem letzten Mal. Fünf Jahre vergehen schnell. Die Ausstellung handelt von LEBEN, PEACE und PLEASE. LEBEN, das das meiste umfasst. PEACE ist ein Wunsch. PLEASE ist eine Bitte.

Ja, es gibt Leben um mich herum. Mein Ort ist still; jemand nannte ihn sakral, ein anderer meinte, es sei ein ruhiger, wunderschöner Ort. Aber im Kleinen wimmelt es von Leben und Wachstumskraft. Besonders zu dieser Jahreszeit. Es wächst, es gedeiht, die Blütezeiten lösen einander ab. Die Vögel haben Junge, und ich beobachte sie. Es ist zärtlich und brutal zugleich. Ich rette ein Blaumeisenküken, das auf der Küchentreppe gelandet ist. Die Krähen, die mich so sehr unterhalten haben, bestürzen mich. Sie füttern ihren gefräßigen Nachwuchs mit einem Austernfischerküken. LEBEN und TOD.
Drei Kaninchenjunge hoppeln scheinbar glücklich umher. Rehe fressen im Garten.
Ein Eichhörnchen schaut vorbei, und der Fuchs kam vorbei.
Das Wetter lebt auch ein LEBEN. Das Meer ist nah, und meistens ist es windig.

Im Alltag lebe ich mit meinen Routinen. Ich mache einen schönen Spaziergang nach dem Frühstück. Mein Hund YOKO und ich wandern an den Stränden entlang und gehen über die Felsen. Wir grüßen und plaudern mit anderen auf dem Weg. Nach einer Tasse Kaffee geht es auf direktem Weg ins Atelier. Dort verbringe ich den Rest des Tages und den Abend, mit einer Pause zum Essen und einem weiteren Spaziergang. Das Radio ist immer an. Ich verfolge die Weltlage und Debatten oder höre Musik.
Niemals still.
Ich verfolge die Wechsel des Wetters und der Jahreszeiten.

Es fällt mir ein wenig schwer, meine Arbeit in Worte zu fassen. Sie ist intuitiv. Eigentlich könnte ich sagen, dass ich nicht so viel nachdenke, aber das tue ich natürlich doch. Es gibt vieles, worauf man sich einstellen muss.
Ton, Glasur, Farben und Brände leben ihr eigenes Leben. Manchmal erfordert es Problemlösungen, und gelegentlich muss ich vor dem kapitulieren, was möglich ist. Aber wer hat gesagt, dass es einfach sein soll? Manchmal wird es seltsam.
Ich frage mich, was ich da tue, und werde unruhig. Aber als der Modedesigner Alessandro Michele äußerte, dass „seltsam schön ist“, bekam ich neue Energie, Bestätigung und einen neuen Blickwinkel. Ich habe auch Angst davor, mich zu wiederholen. Aber das tue ich ständig. Worte, Themen und Muster kehren wieder.
Es ist hoffnungslos. Dem kann ich nicht entkommen.
Ich bin ich. Auch davor muss ich kapitulieren.

Gestern habe ich meinen letzten Brand für diese Ausstellung durchgeführt.
Der Ofen kühlt jetzt ab, und in ein paar Tagen werde ich das Ergebnis sehen.
Ich hätte diese Serie von Töpfen und Objekten gerne mit etwas Ruhigem und Angenehmem abgeschlossen, aber als ich mit dem Bemalen des großen Topfes begann, wurde er stattdessen expressiv und intensiv. Manchmal kommt es eben, wie es kommt. Ganz einfach. Nun hoffe ich, dass er gut ist, wenn ich den Ofen öffne.

Ich hatte längere Phasen, in denen ich gemalt habe. Ich male mit Eiöl-Tempera, die ich selbst herstelle, und baue die Oberflächen Schicht für Schicht auf. Zeitraubend. Die Gemälde wirken ein wenig textil. Das ist inspirierend. Ich finde es toll, dass es genauso gut Meterware oder Tapete sein könnte. Oder eben ein Gemälde.
Sie unterscheiden sich ziemlich stark von der Keramik. Ich muss es darauf schieben, dass die Materialien und Prozesse so unterschiedlich sind. Die Keramik durchläuft einen Brand, der selbst strenge Muster und Oberflächen verändert. Der Reduktionsbrand führt auch dazu, dass richtig klare und kräftige Farben nicht erreicht werden können.

Jetzt schaut mich YOKO intensiv und fordernd an. Ich habe lange still gesessen, und sie möchte, dass etwas passiert. Sollen wir rausgehen? frage ich, und sie antwortet YES.
David Hockney ist diese Woche gestorben. Ein fantastischer Künstler. Auf dem Weg nach draußen aus seiner Ausstellung in Paris stand an der Wand geschrieben: Love Life. Das finde ich wunderschön. Seltsam kann schön sein, und Love Life ist schön.

Eva Bengtsson
Frillesås den 15 juni 2026

SNÖ, 102 cm.

PEACE, 102 cm.

VIT FORM GUL BLOM, 101 cm.
VIT FORM VIT BLOM, 101 cm.

FIGURINLEK, h 23 cm.

KYRIE ELEISON, 101 cm.
LIBIDO, 101 cm

LÅNGHALS YES, 101 cm.
LÅNGHALS PEACE, 101 cm

VILD, 102 cm.
SNÄCKOR, 102 cm

SVART FIGURINLEK, 102 cm.
FRIHET, 102 cm

GUL FIGURINLEK, 103 cm.
VÄXTKRAFT, 103 cm

LOVE LIFE, 102 cm.

BRUNA RÄNDER, 100 cm.
BLÅ RÄNDER, 103 cm.

Eva Bengtsson

Född 1955. Bor och verkar i Frillesås, Halland.
1975-76 Konstfack, Stockholm
1976-80 HDK, Göteborg
1985-88 Rörsrtrand, Lidköping
www.evabengtsson.com

Separatutställningar i urval

1983 Blås & Knåda, Stockholm
Kulturhuset, Kungsbacka
1987 Blås & Knåda, Stockholm
1990 Konsthantverkarna, Stockholm
Galleri Ratatosk, Göteborg
Blås & Knåda, Stockholm
1991 Galleri F15, Moss. Norge
1992 Rista, Umeå
Bildgalleriet, Varberg
1993 Stadsgalleriet, Halmstad
Höganäs Museum
1994 Galleri Lejonet, Stockholm
Varbergs Museum
Galleri 33, Göteborg
1996 Nolhaga slott, Alingsås
Konsthantverkarna, Stockholm
Konsthallen, Kungsbacka
Galleri Moment, Ängelholm
1997 Galleri Ingrid Olsson, Göteborg
Orangeriet Adelsnäs, Åtvidaberg
1998 Stadsgalleriet, Laholm
Galleri Björnen, Stockholm
1999 Galleri Granberger, Förslöv
Stadshuskuben, Falkenberg
2000 Bohusgalleriet, Uddevalla
Sintra, Göteborg
2001 Stadsgalleriet, Halmstad
Galleri Inger Molin, Stockholm
2002 Gustavsbergs porslinsmuseum
2003 Galleri Olsson-Uddenberg, Göteborg
2004 Höganäs Museum
Hamnmagasinet, Varberg
Galleri Inger Molin, Stockholm
2005 Vågermanska konsthallen, Skärhamn
2007 Konsthallen Vitehall, Kungsbacka
Stadsgalleriet, Halmstad
2008 Konsthallen Hishult
Galleri Stockselius, Skövde
2009 Galleri Moment, Ängelholm
Astra Zeneca, Mölndal
Galleri Koch, Stenungsund
Galleri Inger Molin, Stockholm
2010 Galleri Persson, Malmö
Galleri Jeanette Ölund, Borås
2011 Galleri Magnefiket, Linköping
Lidköpings Konsthall
2012 Konsthallen Hishult
Konstpoolen, Nynäshamn
2013 Galleri Tegn, Hjørring, Danmark
Sintra, Göteborg
Dalslands Konstmuseum, Upperud
2014 Västerviks Konsthall
Sintra, Göteborg
2015 Höganäs Museum
2016 Galleri Örsta, Kumla
Nääs Konsthantverk, Floda
2017 Konsthallen Hishult
2017 Gothia Towers Göteborg
2020 Hamnmagasinet, Varberg
2020 Flamenska Galleriet, Borås
2021 Konsthallen Hishult
2023 Blås & Knåda, Stockholm
2024 Galleri Anna H, Göteborg
2025 Lerverk, Göteborg
2026 Konsthallen Hishult

Samlingsutställningar

Utställningar i Sverige, Norge, Danmark, Finland, Skottland, England, Tyskland, Belgien, Polen, Korea, Hong Kong, Indien, Japan.

Representerad

Nationalmuseum, Stockholm. Röhsska museet, Göteborg. Dalarnas museum, Falun. Höganäs museum. Hallands Konstmuseum, Halmstad. Varbergs museum. Östergötlands museum, Linköping. Rörstrands museum, Lidköping. Hallands residens, Halmstad slott. Statens konstråd. Ett flertal landsting, kommuner och ambassader.

Utsmyckningar

1983 Åsa vårdcentral, Åsa.
1988 Löftagårdens servicehus, Frillesås.
1993 Vårdskolan i Vänersborg.
1995 Eklanda bostadsområde, Mölndal.
1995 Landstingshuset, Halmstad.
1998 Sommarlustskolan, Kungsbacka.
2003 Rya kapell, Frillesås.
2003 Löftadalens folkhögskola, Åsa.
2004 Borås lasarett, Borås.
2004 Volvo Arendal, Göteborg.
2005 Frillesåsskolan, Frillesås.
2006 Bostdsområde, Familjebostäder Spånga.
2007 Länssjukhuset Halmstad.
2008 Sahlgrenska sjukhuset, Göteborg.
2010 Familjebostäder, Stockholm.
2019 Hallands Konstmuseum, Halmstad.

Katalog #191 i en löpande serie utgiven till varje utställning sedan 1994 • Form & foto – KÅ Gustafsson
• Upplaga – 2.500 ex • © Konstnär & Konsthallen Hishult, 2026 • Markarydsvägen 10, SE-312 53 Hishult, Sweden
• +46-(0)706-230321 • www.hishult.com / konsthallen@hishult.com • ISBN 978-91-88875-46-4

Öppet: Maj-augusti: Tisdag-söndag 12-17.00 • September-april: Onsdag-fredag 12-16.00, lördag-söndag 12-17.00

KONST HALLEN HISHULT

#191 • 27 juni - 16 augusti 2026
www.hishult.com